

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Consultationes Theologicæ Et Spirituales Christiani verè fidelis & verè devoti ...

... De Excellentissimæ Sanctissimæ Virginis Mariæ Matris Dei

Louis François <d'Argentan>

Augustæ Vindel. ; Dilingæ, 1726

VD18 80217915

Artic. IV. *Mysterium Purificationis sanctissimæ Virginis Festum est
occursuum.*

urn:nbn:de:hbz:466:1-45581

nostra reconciliatio est facta, nostra in securo utilitas. Ecce tibi opus Sanctissimæ Virginis per Filium suum Unigenitum.

Sanctissima
Virgo est
Redem-
ptrix Re-
demptoris.

Jubebat lex, ut primogenitum omnium animantium consecraretur DEO, ipsique immolaretur in Sacrificium in Templo suo; sed primogenitum hominis pro eo, ut immolaretur velut bestia, voluit redimi à parentibus suis; cui legi obsequens Sanctissima Virgo, postquam obtulerat DEO primogenitum suum, redemit ipsum, ut conservaret illum sibi & nobis possessionem æternam. Sic ipsa Redemptrix est Redemptoris totius generis humani, eoque proprio bono suo redemit illum, qui redimere nos debebat pretioso suo sanguine. Et hæc ratione curavit illa utilitatem nostram, dum Templum accessit Jerosolymitanum. Junge modò hæc omnia simul; utilitatem Sanctissimæ Virginis, utilita-

tem DEI, & utilitatem nostram, & adverte omnes tres non leviter obstringere Sanctissimam Virginem; & faceberis, non immeritò me dixisse, quòd nunquam aliqua Mater ita fuerit obligata ad legem purificationis, sicut Beatissima Virgo.

Hæc causa tam bene ex utraque parte fuit propugnata, ut tota societas ignoraverit, in cujus favorem suam pronuntiare deberet sententiam; ambo videbantur obtinuisse palmam, neuterque celebratur condemnandus; sic quilibet lubens suum utrique assensum præbuit & approbationem. Sed quia hæc omnia, quæ dixerant, non factis adhuc declarabant mysterium purificationis, Ductor noster semper charitativus, semperque relictus tum scientiæ, tum bonis affectibus, voluit exponere nobis adhuc alia, quæ visa sunt nobis pulchriora, magisque proficua. Et ecce illorum partem aliquam.

ARGUMENTUM.

*Mysterium Purificationis Sanctissimæ Virginis
Festum est occursum.*

ARTICULUS IV.

Tria genera mirandorum occursum sunt in mysterio Purificationis.

Antiqui appellabant magnum hoc Festum *Hypapante*, id est, diem occursum, & non immeritò: Profectò enim videtur, omnem mysterij hujus decursum non esse aliud nisi concursum plurium occursum.

Observavi illorum tres majori consideratione dignos. Primus est occursum oculorum: Secundus est occursum cordium: Tertius est occursum manuum. In primo oculi Patris æterni occurrunt oculis Filij sui Unigeniti, qui reciproco se in-

vicem

vicem aspiciunt intuitu planè admirabili: Secundò Cor Infantis JESU, illudque sancti Senis Simeonis sibi invicem occurrunt, & producant amoris affectus nobis proflus amabiles. In tertio manus Sanctissimæ Virginis Matris, & illa sui Filij Unigeniti sibi invicem occurrunt, & reciproca sibi exhibent dona & munera, quæ sunt inestimabilia. Et hæc omnia bene intellecta declarabunt vobis maxima prodigia, quæ eximiam Majestatem conferunt huic mysterio purificationis Sanctissimæ Virginis.

Sed ut intelligamus, sicut oportet, occursum oculorum Patris & Filij, observandum est, duos admodum diversos divinorum horum oculorum esse occursum; unus illorum contingit in æternitate, & alter in tempore. Mysterium ineffabile Trinitatis consistit in occursum oculorum Patris æterni, & Filij ipsius Unigeniti. Pater non habet oculos, nisi pro vivâ hâc divitiæ suæ pulchritudinis imagine; is respicit ipsum infinitâ cum delectatione, is effundit se totum in ipsum; exhaurit se, ut det ipsi totam suam essentiam, & omnes suas adorandas perfectiones, & ut cum sancto Zenone loquar, recipiat se in ipsum. Filius ex parte suâ non habet oculos, nisi pro Patre, charissimo hoc essentia suæ principio; neuter duorum inferior est altero, neuter alteri quidquam

debet, neuter amborum dependet ab altero, non habent ambo nisi cor unum, unum amorem, unamque voluntatem, & hic amor, quem ambo producant, tam est perfectus, ut sit unus DEUS, æqualis in omnibus suo principio; & hic est Spiritus Sanctus, quem nominare possem fructum occursum oculorum Patris & Filij: Occursus æternus, invariabilis, omnipotens! verus fons vitæ & gaudij DEI! Ecce magnum mysterium æternitatis, occursum oculorum Patris & Filij. O contemplativi, quàm sublimis est occupatio vestra, quando imitari contenditis recipros aspectus Patris & Filij, ad succendendum ignem prorsus divinum in corde vestro!

Alius ipsorum occursum oculorum fit in tempore, ratione omnino novâ & prorsus aliâ, quam fiat ab ijs in æternitate; siquidem non ampliùs se invicem aspiciunt velut æquales & à se mutuo independentes; sed Pater respicit suum Filium, velut suum subditum, suumque servum; & Filius aspicit suum Patrem, velut supremum suum Dominum, suumque DEUM: Pater, dum aspicit suum Filium in æternitate, dat illi omnia, & nihil recipit ab ipso; & Filius dum aspicit suum Patrem in tempore accipit ab ipso omnia, & etiam illi dat omnia.

DEUS Pater nunquam viderat per totam æternitatem, DEUM se ad.

Pppp 2

Pater & Filius aspiciunt se invicem in tempore, aliâ ratione, quàm in æternitate.

Dens videt in tempore id, quod

Aspectus
reciprocus
Patris & Filij in Trinitate proferunt omnino infinitam.

Quam
viderat in
personâ Fi-
lij sui.

adorantem, sibi que obedientem: sed hoc videt in tempore, in personâ Filij sui Unigeniti, potissimum in mysterio purificationis, ubi Filius DEI in Templo adoravit DEUM Patrem suum, illique obtemperavit. Nunquam etiam Deus conspectus fuerat inferior DEO, nec obligatus impendere ipsi honorem supremum; & tamen Filius Unigenitus omnibus hisce obligationibus se videt obstrictum. Nunquam divina providentia se impenderat ad gubernandum DEVM, & prospiciendum ipsius necessitatibus; & modò dignissimo hoc ipso perfungitur munere, & ipsemet DEVS dependere vult à dispositionis suæ providentiæ.

Filius DEI
submitte se
legi ut nos
instruat.

Hem! quid hujus indigni Domine? Non indigni, diceret tibi, sed tu ipsemet hujus indigebas; in tuum enim commodum ad hunc redactus sum statum. 1. Nesciebas, quid esset submittere te DEO, eòquòd Lucifer te docuerit, ut prætenderes esse similis illi: oportuit ergò proprium Filium DEI, Patri suo æqualem, docere te Exemplo suo, & doctrinâ suâ, ut annihilares te coram ipso. 2. Non cognoscebas sublimem statum alicujus animæ perfectè DEO subjectæ; statum, qui ad eòd dignus est infinitâ Majestate DEI, ut in hoc suam inveniat gloriâ & tuam, quam extra hanc inveniret nunquam. Pondera bene magnam hanc veritatem, & addisces pluri

estimare statum, in quo divinæ ipsius te subjicis Majestati, quam si Monarcha fores totius universi.

Non potest DEVS suos avertere oculos ab animâ, quam aspicit in hoc statu; tantùm sibi complacet in aspectu ipsius; sed quàm turpem ingratiitudinis incurrit notam, si maximam suam in hoc non collocet felicitatem, reciprocè aspiciendo ipsum!

Si haberes filium tibi tam charum, ut semper oculos in ipsum defixos haberes, & ipse tamen aspiceret te nunquam: Si speciali curâ invigilares ijs omnibus, quæ concernunt ipsum, etiam in rebus minimis, & ipse nec minimâ tangeretur eorum curâ, quæ tua fovent & promovent commoda: Si non cessates tuis ipsum obruere beneficijs, ita ut consignasses ipsæ omnium tuarum possessionem facultatum, & ipse tam alienus esset ab eo, quia tibi pro suis rependeret grates, ut potius ad te offendendum impenderet hæc omnia: quid dices, quidque cogitares de ipso? Quid cor tuum ad hoc responderet mihi?

Jam tu ipsemet es filius hic tam ingratus: Pater tuus cœlestis eòdque amat te, ut continuò te aspiciat, ut nunquam suos oculos vel unico momento avertat à te: Et tu ingratus nunquam, vel quasi nunquam aspicias ipsum: Te præcipuè prosequitur curâ, paterna ipsius Providentiâ, quæ nihil tibi patret de-

Scelus sub-
limis ani-
mæ bene
subjectæ
DEO.

Phil. 4.
Dorothea
in Julia
D.

Ingratitu-
do nostra
maxima
& detesta-
bilis.

Phil. 4.

deesse, imò nec patitur capillum capitis tuicadere in terram, quin illius suscipiat curam; & tu non magis ipsius recordaris, ac si tibi nihil omninò esset: Ipse prodigè obruit te bonis suis, tibi que alleviat, quòd disponat & conservet, tibi regnum æternum; & tu tam parum id agnoscis, ut ipsi ne quidem cogites rependere grates imò deterius adhuc facis, cum frequentissimè offendas ipsum. Itane id pati velles à filio tuo, qui tibi æqualis est in natura; & hanc inferre audeas injuriam ac contemptum Deo, qui infinità ratione excedit & atollitur supra te? pò ingrate pò ingrate pò indigne, qui portos gloriofum nomen Filii Dei!

Nónne audis acerbas querimonias, quas propterea facit in scripturis? *De cælo respexit super filios hominum, ut viderat, si est intelligens aut requirens Deum; sed videt sui omnes oblivisci, ab omnibus se contemni, neminem esse, qui sibi intendat, quòd tantum ipsi displicet, ut illos indignos judicet, quos filiorum suorum compellet nomine, propterea vocat illos filios hominum:* Hinc etiam alibi severè redarguit illos: *Filii hominum usque quò gravi corde, ut quid diligitis vanitatem & queritis mendacium? usque quò cor grave vobis erit velut lapis, & levis animus velut atomus aeris? usque quò non nisi vanitate vos pascetis, non magis memores mei, quam si*

novissimus & contemptissimus forem rerum omnium? Nónne hoc verum est? provoco vos ad testimonium conscientie vestre: Nónne propriò vestrò Experimentò vobis constat continua, in qua vivitis, oblivio Dei, ipsamque quasi ex omnibus esse, de quo cogitetis minimè? Omnis vestra vita nónne quasi delabitur tota in oblivione Dei perpetua? plerique non vertunt sub hoc gravi culpa; sed quòmodo dicere audebimus, amate nos Deum ex toto corde nostro, ex totà mente nostrà, & ex totis viribus nostris, si nunquam cogitemus de ipso! prò quanta cecitas, si huc quis decidat!

Hem, quid igitur faciendum? *Exercitium Amplectamur exercitium tam eximium, tamque proficuum, quò recordemur, quòd Deus nos aspiciat & omni tempore & omni loco. Edquòd Deus sit præsens, nòsque aspiciat, aspiciamus etiam ipsum continuò, quantum possibile nobis erit, & sæpiùs nostram adhortemur animam in arcano cordis sui: Anima mea, quid cogitas? an immorandum vanitatibus? recordare Dei aspicientis te, aspice tu quoque Deum; ipse cogitat de te, cogita tu quoque de ipso; cor ipsius plenum est amore erga te; cor tuum quoque amore sit plenum erga ipsum; redde saltem ipsi, quòd tibi dat, ut det tibi semper quòd ipsi reddis. Felix anima, cujus oculi occurrere & obviare*

Pppp ; sic

Ingrati ex
ga Deum
non appel-
lantur ip-
sus filii, sed
filii homi-
num.

Exercitium
memorie
præsens
Dei.

sic nōrunt oculis Dei sui; hāc erit cordium occurfus. Audi, quid
namque ratione facilis ipsi quōque tibi de hoc dicturus sum.

ARGUMENTUM.

*Occurfus cordis infantis JESU cum corde boni
senis, Sancti Simeonis.*

ARTICULUS V.

DEpingitur Pater æternus sub
immagine alicujus senis,
quamvis reipsā magis se-
nex non sit Filio suo Unigenito,
nec unico instanti naturæ, cum am-
bo unam eandemque habeant æ-
ternitatem: Et S. Paulus similiter
depingit nobis peccatorem sub fi-
gurā alicujus lenis: *Veterens homi-
nem*; & non sine ratione, eodquod
peccator perdidit suum Vigi-
tem & mortis factus sit spoliū.

Ad Coloss
3. v. 2.

Bonus se-
nex Simeon
repræsentat
Patrem.

S. Bern.
Senas,

Intuemur in Templo quendam
senem, tenentem in gremio suo
Filium Dei; Et est S. Simeon, qui
offert Deo Infantem JESUM, quem
accepit è manibus Sanctissimæ
Virginis Matris ipsius. Quem re-
præsentat hic senex? an est imago
Patris æterni, tenentis Filium suum
Unigenitum in gremio suo? an ve-
rò imago peccatoris est, cui Filius
Dei se dat ex magnā misericordiæ
sue abundantia, eo nomine egre-
diens è sinu Patris sui æterni, ut ve-
niat ad ipsum? Et utrumque: Est
imago Patris æterni, cum teneat in
sinu suo Filium Dei; est etiam ima-
go hominis peccatoris; & idèd S.
Bernardinus ipsum aspicit, velut

*deputatum ac Legatum totius na-
tura humana.*

Quando considero Filium Dei
in sinu Patris sui æterni, ubi video,
quod infinitā ratione ipsum amet,
cum non habeat cum ipso, nisi
unam eandemque voluntatem, ni-
si unum eandemque amorem, non
nitor, ipsum hīc quietere videas,
velut in Centro suo, eodquod divi-
nus ipsius Pater infinitā ratione sit
amabilis: Sed quando ipsum in-
tucor in sinu hominum peccato-
rum, in Personā Simeonis illos re-
præsentantis, quodque pondus
amoris infiniti ipsum rapiat & im-
mergat in hanc abyssum miseræ,
quæ merebatur non nisi ipsius con-
temptum ac odium æternum, in-
finitā ratione ipsum magis admittit
totus id videns hæreo attonitus, ni-
hilque hīc comprehendō. O mi-
raculum maximam! ô prodigium
incomprehensibile bonitatis Dei!

Infans JESUS, qui egreditur to-
tus exstans flammis & ardoribus
è sinu Patris sui æterni, avolare avert
in sinum tuum, abreptus pondere
ejusdem infiniti amoris, quo fer-
tur in Patrem suum; eodquod jux-
ta nos.

S. Simeon
est etiam
imago pec-
catoris.

Cor tot
is hinc
tu, qu
de illi
de J. B.

Filius Dei
non habet
nisi eun-
dem amo-
rem ergā
Patrem
suum &
ta nos.